

XXIII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 33,7-9)

Lugemine prohvet Hesekieli raamatust 33, 7-9

Ja sina, inimesepoeg, sinu olen ma pannud Iisraeli soole vahimeheks. Kui sa kuuled sõna minu suust, siis sa pead neid hoiatama minu poolt. Kui ma ütlen õelale: “Õel, sa pead surema!”, sina aga ei räägi, et manitseda õelat pöörduma tema teelt, siis see õel küll sureb oma süü pärast, kuid tema verd ma küsin sinu käest. Aga kui sa manitsed õelat tema tee pärast, et ta sellelt pöörduks, tema aga ei pöördu oma teelt, siis ta sureb oma süü pärast ja sina oled päästnud oma hinge. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps95 ,1-2.6-7c.7d-9 R.7d.8a)

R: Kui te kuulete Issanda häält, ärge paadutage oma südant.

Tulgem, hõisakem Issanda ees,
rõkake rõõmust oma päästekalju poole!
Tulgem tema palge ette tänamisega,
laulgem temale kiituselaule.

R:

Tulgem, kummardagem ja põlvitagem,
heitkem silmili Issanda, oma Looja palge ette.
Sest tema on meie Jumal ja meie tema karjamaa rahvas,
tema lambad, keda ta juhivad oma parema käega.

R:

Täna, kui te kuulete tema häält, ärge paadutage oma südant,
nii nagu Meribas, nõnda kui Massa päeval kõrbes.
Seal teie esiisad kiusasid mind ja panid mind proovile,
kuigi nad olid näinud minu vägevaid tegusid.

R:

(Teine lugemine Ro13 ,8-10)

Lugemine püha apostole Pauluse kirjast roomlastele:

Ärgu olgu teil ühtki muud võlga kellegi vastu kui ainult võlg üksteist armastada; sest kes armastab teist, on Seaduse täitnud. Sest käsk: “Sa ei tohi rikkuda abielu, sa ei tohi tappa, sa ei tohi varastada, sa ei tohi himustada”, ja mis tahes muu käsk on kokku võetud selles sõnas: “Armasta oma ligimest nagu iseennast!” Armastus ei tee ligimesele kurja. Nii on armastus Seaduse täitmine.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi 2Ko 5,19)

Halleluuja. Sest Jumal oli see, kes Kristuses maailma endaga ära lepitas, ega arvanud inimestele süüks nende eksimusi. Meie läbi on ta andnud neile ka lepitusesõna. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 18,15-20)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist

Sel ajal ütles Jeesus oma jüngritele: Kui su vend teeb pattu, siis mine ja noomi teda nelja silma all. Kui ta sind kuulda võtab, siis oled sa oma venna tagasi võitnud. Aga kui ta sind ei kuula, siis võta enesega veel üks või kaks, sest kahe või kolme tunnistaja suu läbi on kohtuasi kindel. Kui ta neidki ei kuula, siis ütle kogudusele. Ja kui ta isegi koguduse sõna ei kuula, siis olgu ta sulle nagu pagan ja tõlner!

Tõesti, ma ütlen teile: mis te iganes kinni seote maa peal, on seotud ka taevas, ja mis te iganes lahti päästate maa peal, on lahti päästetud ka taevas. Tõesti, taas ma ütlen teile: kui kaks teie seast on siin maa peal ühel meelel mingi asja suhtes, siis mida nad iganes paluvad, selle nad ka saavad minu Isa käest, kes on taevas. Sest kus kaks või kolm on minu nimel koos, seal olen mina nende keskel.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui ma kord Berliini lennujaamas oma lendu ootasin, astus minu juurde üks mees ning küsis, missugusest väravast pääseb Londonisse suunduvale lennukile. Olin üllatunud, miks peaks keegi niisugust infot minu, teise reisija käest küsima, kuid siis taipasin, mis oli arusaamatuse põhjustanud. Nimelt kandsin ma sinist triiksärki, kuid pintsaku olin palavuse pärast seljast võtnud, ning oma sirge rühiga nägin tõesti välja nagu vormipluusis lennujaamatöötaja. Nii ma talle vastasingi: "Sorry, I don't work here, I just have a blue shirt..." Kahju küll, ma ei tööta siin, mul on lihtsalt sinine särk seljas...

Ainuüksi vormiriietuse järgi on vahel raske eristada, kas meil on tegu politseiniku, parkimiskontrolöri, hotelliportjee või mõne muu ametimehega. Kuid samahästi võime sattuda kokku filmivõtetal vaheaega pidava näitlejaga või lausa teadliku petturiga, kes mundri taha varjudes nõuab pahaaimamatutelt kodanikelt väljamõeldud üleastumiste eest trahve välja. Esimest muljet ei tohi alati usaldada, sest kergeusklikkus maksab sageli valusasti kätte.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, esmamulje on sageli petlik. Nii võib pealiskaudsel vaatlusel tunduda, et tänane evangeelium räägib meile varase kiriku elukorraldusest: kuidas tuleb eksijaid noomida ja mida teha siis, kui nad manitsusi kuulda ei võta. Kuid see mulje on tõesti petlik – sest seda kirikut, mida hiljem hakati seostama kristlastega, tol hetkel ju tegelikult veel ei olnud. See selgub ka Jeesuse sõnadest, mis ta ütles Peetrusele: “Sina oled Kalju, ja sellele Kaljule RAJAN ma oma kiriku!” – see tähendab, ma alles hakkan ehitama oma kirikut (Mt 16.18).

Kirjakoha sügavam tähendus saab aga selgemaks, kui panna tähele, et Jeesus ise puudutab koguduse ja kiriku – kreeka keeles “ekkklesia” – teemat otsesõnu ainult kaks korda: esimene kord mainitud töötuses Peetrusele ja teine kord siin, justkui möödaminnes, nagu see kõlab: “...ja kui ta isegi koguduse sõna ei kuula, siis olgu ta sulle nagu pagan ja tõlner!”

Missugusest kogudusest või kirikust Jeesus siin räägib? Pagana ja tõlneri ehk maksukoguja mainimisest võiks välja lugeda, et jutt on judaistlikust usukogudusest. Jeesuse ülesastumine jagas juudi kogukonna kaheks, tema poolehoidjateks ja kahtlejateks, kuid mingit formaalset eristust nende vahel veel ei olnud. Seega, kui Peetrusele antud töötuses võib veel kuidagi näha kiriku kui institutsiooni loomist, siis siinkohal järgitakse pigem sõna “ekkklesia” varasemat ja laiemat tähendust: rahvakoosolek, kogukond, ühiskond. Sest kui keegi on koguduses laiduväärt ja keeldub end parandamast hoolimata korduvatest manitsustest, siis kas ei peaks kõiki inimesi ümbruskonnas tema eest hoiatama?

Lunastusloo terviku taustal ei jää varjule, et kui Kristuse kiriku vundamendiks olid apostlid, kes olid galilealased, mitte puhastverd juudid, siis seinad ja katus ehitati lõpuks just põlatud tõlneritest ja paganatest – nendest, kelle inimlikele omadustele polnud juutide seas kombeks tähelepanu pöörata.

Armsad õed ja vennad, kui Jumal valis kord ära oma rahva ja saatis oma Poja looma kirikut, siis mitte selleks, et temasse uskujate silme ees oleks ainult igatsus koguneda valgeis riideis mägede

tippu, et sealt taevasse tõstetud saada. Jumal valis oma rahva ja ehitas oma kiriku kogu maailmale eeskujuks ja teenijaks, mitte triumfeerivaks käskijaks, kellel on õigus eksijaid parastada.

Kui paljud kristlased tänapäeval kaebavad, et nad ei saa enam maailmast aru, siis annab see tunnistust just veidi liiga optimistlikest ootustest. Juba kasvõi pühakirjas sisalduv Iisraeli ajalugu kinnitab, et jumalarahvas pole mitte pühade kogudus. Pigem on see poolsuletud ühiskond võrreldav laboratooriumiga, milles kogu inimkonda puudutavad stsenaariumid väikestes kooslustes läbi mängitakse ja dokumenteeritakse, et näidata kõikidele rahvastele nii ummikteid kui võimalusi edasi areneda.

Jeesus ise rääkis kitsast teest, mis viib ellu, ja selle tee peavad tema järgijad leidma mitte ainult enda, vaid kogu inimkonna jaoks – kui vaja, siis oma elu ja ohvrite hinnaga. Aamen.